

[Lennart Larson.]

sådan, hvorfor vil man da ikke støtte det, der allerede er i gang i ingeniørorganisationerne, der jo i øvrigt i lang tid har arbejdet snævert sammen med læreanstalterne? Et bortfald af denne virksomhed vil få uønskede samfundsmæssige konsekvenser.

Folketinget kan trygt lade ingeniørorganisationerne indgå i konsulentordningen. Vi må jo huske, at denne ordning løbende tages op til vurdering, således at støtten kan indrages, hvis — jeg siger udtrykkelig hvis, for jeg tror ikke på det — udviklingen inden for de offentlige undervisningsinstitutioner er kommet tilstrækkelig langt. Det, jeg taler om, er et forslag til ændring af lovforslagets kapitel 3, som vedrører konsulentstøtteordningen. Der er her tale om en virksomhed ved siden af den, der omfattes af kapitlerne 1 og 2. Der er også tale om en virksomhed, som udelukkende hviler på en bemyndigelse til handelsministeren. Jeg står altså her og tilbyder den højtærede handelsminister en ny bemyndigelse, og så vil han ikke engang have den. Det plejer jo ellers at være noget af det, der præger vores lovgivning i alt for stor udstrækning herinde, at man netop søger bemyndigelser.

Et flertal af vort erhvervsudvalg udtaler, at man finder, at en udvidelse af konsulentordningen som foreslået af mindretallet vil bevirke en nedskæring af den i forslaget § 6 omtalte konsulentvirksomhed over for erhvervene. Jeg vil gerne vide, hvad baggrunden er for flertallets synspunkt. Efter min opfattelse er dette ræsonnement helt forkert. Ingeniørorganisationernes efteruddannelse henvender sig netop til erhvervene. Jeg er i besiddelse af en oversigt, som jeg meget gerne skal overlade handelsministeren, over virksomheder, der i 1972 har sendt medarbejdere til kursus i ingeniørorganisationerne. Denne liste omfatter så godt som alle større danske industrier og andre tekniske erhvervsvirksomheder og også mange offentligt ejede virksomheder. Der bliver ikke tale om nedskæring, der bliver kun tale

om, at erhvervene får flere muligheder for at få en service, dvs. eventuelt en ændret fordeling mellem de organisationer, der har modtaget tilskud.

Handelsministeren udtalte i sin fremsættelse, at udviklingen af nye ledelsesformer og udbredelsen af kendskabet hertil samtidig er en væsentlig forudsætning for at få det hele til at fungere på en måde, der forener effektivitet med acceptable arbejdsvilkår. Vi ved alle, at en meget væsentlig del af ingeniørorganisationernes efteruddannelse netop retter sig imod ledelsesmæssige og økonomiske områder, herunder planlægning, økonomisk styring, operationsanalyse, industriel markedsføring, organisation, trivsel, samarbejde osv.

Handelsministeren udtalte også, at vi i langt højere grad må se på output, dvs. på virkningen af de aktiviteter, som vi ved statslige midler er med til at finansiere. Vi må samtidig afskaffe en række utilsigtede forskelle i tilskudsvilkårene. Dette var udtalelser fra handelsministerens fremsættelse, og her har ingeniørorganisationerne jo netop bevist, at de takket være deres medlemmers personlige offervilje gennem en årrække har præsteret et betydeligt output, f. eks. 7.000 kursister i 1972. Det er efter vor opfattelse derfor nødvendigt at sikre ingeniørorganisationernes omfattende virksomhed på de ledelsesmæssige og økonomiske områder, en virksomhed, der jo er opbygget på en noget anden baggrund end f. eks. arbejdsgiverforeningernes og erhvervsorganisationernes. Dette synes jeg er værdifuldt, for herigenem tilbydes der samfundet både supplerende og alternative muligheder, hvorigenem de enkelte organisationers indflydelse svækkes. Vi bør derfor i folketinget være meget opmærksomme på, at vi ikke kommer til at virke for en ensretning på dette vigtige område.

Flertalsindstillingen peger ganske vist på, at ingeniørorganisationernes indsats vedrørende efteruddannelsen er af så stor vigtighed, at en samfundsmæssig bistand bør